

Αν μάς αφαιρέσουν την ελευθερία του λόγου,
θα οδηγηθούμε χωρίς διαμαρτυρίες σαν πρόβατα
στη σφαγή. - Τζορτζ Ουάσιγκτον

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΤΙ ΚΡΥΒΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Πιο δημοφιλές το Πασόκ από το Εργατικό Κόμμα!

Την περασμένη Παρασκευή γράψαμε ότι η όψιμη συντηρητική πρώην αριστερή πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, οδηγεί με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της σε περιπέτειες το Εργατικό Κόμμα που ήδη δεν μπορεί να κυβερνήσει σαν κόμμα πλειοψηφίας. Δυστυχώς, η πρόβλεψή μας επιβεβαιώθηκε με δημοσκόπηση προχθές Δευτέρα που δείχνει ότι η δημοτικότητα του Εργατικού Κόμματος βρίσκεται σε πολύ χαμηλό επίπεδο με μόνο το 31% των ψήφων. Την ίδια μέρα ανακοινώθηκαν στην Αθήνα τα αποτελέσματα δημοσκόπησης που δείχνουν το Πασόκ να προηγείται στην πρόθεση ψήφου με 33% και δημιούργησε το ερώτημα: Είναι δυνατόν η κυβέρνηση Παπανδρέου με όλα τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει να είναι πιο δημοφιλής από την κυβέρνηση Γκίλαρντ, η οποία διαχειρίζεται μια υγιή και αναπτυσσόμενη οικονομία;

Το έχουμε πει πολλές φορές ότι είναι άδικη οποιαδήποτε σύγκριση της μικρής Ελλάδας με την τυχερή χώρα Αυστραλία και τα αμύθητα πλούτη της. Στην Αυστραλία το ποσοστό ανεργίας είναι μικρότερο του 5%, η οικονομία της αναπτύσσεται με ρυθμούς που ζηλεύει ο κόσμος και το μέσο εισόδημα στις \$67.000 το χρόνο, ή γύρω στις 43.000 ευρώ. Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, οι ψηφοφόροι ν' αντιπαθούν την Εργατική κυβέρνηση; Τρελάθηκαν και δεν ξέρουν τί θέλουν, ή νοσταλγούν τον νεοφιλελευθερισμό του Τζον Χάουαρντ που είχαν απορρίψει emphatically μόλις πριν τέσσερα χρόνια και τον έστειλαν στο σπίτι του;

Για έναν άνθρωπο που 50 χρόνια υποστηρίζει και ψηφίζει Εργατικούς, είναι μια θλιβερή υπόθεση αυτή η καθίζηση που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί αν το κόμμα διέθετε ηγέτες περιωπής και ό-

χι μετριότητες που αυτοσχεδιάζουν, όπως συμβαίνει με όλες σχεδόν τις Εργατικές κυβερνήσεις της χώρας. Ζήσαμε την εκλογική πανωλεθρία των Εργατικών στη ΝΝΟ, τα ίδια μπορούμε να περιμένουμε στο Κουίνσλαντ, ενώ χαροπαλεύει η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αντί να προηγείται πανηγυρικά στις δημοσκοπήσεις. Όμως, οι δημοσκοπήσεις δεν λένε την αλήθεια και ο ελεγχόμενος Τύπος τις ερμηνεύει όπως θέλει για να παραπληροφορεί την κοινή γνώμη δίνοντας την εντύπωση ότι οι Αυστραλοί ζουν σ' ένα παράδεισο και δεν το εκτιμούν. Ο Τύπος, που εκφράζει τα μονοπώλια και ενδιαφέρεται μόνο για τα κέρδη τους, λέει στους αναγνώστες ότι η κάθετη πτώση στη δημοτικότητα της κυβέρνησης Γκίλαρντ οφείλεται στο φόρο του άνθρακος που δεν θέλει ο λαός.

Ο φόρος του άνθρακος, όμως, είναι ένα μέρος μόνο του προβλήματος και οφείλεται στην επιπόλαιη διαχείρισή του από την κυβέρνηση και τους Πρασίνους, που έσπευσαν να τον ανακοινώσουν χωρίς να γνωρίζουν τις λεπτομέρειες -αν είναι δυνατόν!- δίδοντας την ευκαιρία στο Συνασπισμό να κινδύ-

νολογεί ανενόχλητος τρομοκρατώντας τους πολίτες για το τεράστιο κόστος που πρέπει να επωμιστούν αν επιβληθεί αυτός ο φόρος.

Είναι τόσο επιπόλαιοι οι Αυστραλοί ψηφοφόροι για να στραφούν με μανία εναντίον της κυβέρνησης επειδή τούς τρόμαξε η αντιπολίτευση; Οχι βέβαια, γιατί υπάρχουν πιο σοβαροί λόγοι που δεν τους αποκαλύπτουν οι δημοσκοπήσεις.

Αν πει κάποιος ότι η Αυστραλία δεν είναι η lucky country ασφαλώς έχει χάσει τον μπουσούλα και δεν ξέρει πού βρίσκεται, γιατί αυτή η χώρα δεν μπορεί να συγκριθεί με καμιά άλλη στον κόσμο σε όλους σχεδόν τους τομείς. Όμως, ο λαός της διαισθάνεται ότι κινδυνεύουν τα κεκτημένα του, το βιοτικό του επίπεδο, η πρόνοια σε κάθε μορφή της και η κοινωνική συνοχή, καθώς τα μεγάλα συμφέροντα αυξάνουν συνεχώς το μερδικό τους από την εθνική πίττα. Πέρσι, οι άρχοντες του πλούτου στην Αυστραλία αύξησαν κατά 75% το εισόδημά τους, αλλά πόσο αυξήθηκε το εισόδημα του κοινού θνητού; Από ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό μέχρι μερικά δολάρια, ενώ κάθε βράδυ 25.000 άστεγες οικογένειες δεν έ-

χουν πού να κοιμηθούν επειδή τα ενοίκια έχουν γίνει απαγορευτικά για πολλούς. Το κόστος της βενζίνης έφτασε τα \$200 τον μήνα για κάθε αυτοκίνητο και μόνο στο Σίδνεϊ, 12.000 φτωχές μητέρες συνελήφθησαν πέρσι να κλέβουν βασικά είδη διατροφής για να ταΐσουν τα παιδιά τους επειδή τα σουπερμάρκετ της Αυστραλίας είναι από τα πιο ακριβά στον κόσμο. Το κρέας έχει γίνει είδος πολυτελείας και το κόστος του ηλεκτρισμού έχει διπλασιαστεί τα τελευταία δέκα χρόνια με αποτέλεσμα πολλές οικογένειες να μην μπορούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους. Στο Κουίνσλαντ, άκαρδες ασφαλιστικές εταιρείες βασανίζουν άστεγους πελάτες τους πλημυροπαθείς και τα παιδιά τους που αρνούνται να πληρώσουν επειδή οι πλημμύρες προκλήθηκαν από ύδατα που ξεφύτρωσαν από τη γη, αντί να πέσουν από τα σύννεφα!

Είναι απαράδεκτο για Εργατικές κυβερνήσεις ν' αγνοούν αυτή την αισχροκέρδεια αφού περί αυτού πρόκειται, αντί να την πατάξουν με κανονισμούς αγορανομίας, ενώ την ίδια ώρα το παίζουν τάτσι μίτσι με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Είναι απαράδεκτο έστω και να σκεφτεί η Εργατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση μείωση στα κοινωνικά επιδόματα και τις επιχορηγήσεις για ιατρικές έρευνες, έστω αν τελικά υποχώρησε κάτω από την λαϊκή οργή. Οι αυστραλοί ψηφοφόροι βρίσκονται ανάμεσα στη Σκύλλα και η Χάρυβδη που είναι σήμερα τα κόμματα εξουσίας και ανησυχούν για το μέλλον τους και το μέλλον των παιδιών από την ασυδοσία των μονοπωλίων που έχουν λευκή επιταγή για να θυσιάσουν τους πελάτες τους στο βωμό του Μαμωνά, με την έγκριση και Εργατικών κυβερνήσεων.

* Λύκειο Ελληνίδων

Στα πλαίσια των εορτασμών για τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Λυκείου Ελληνίδων στην Αθήνα και τα 60 χρόνια από την ίδρυση του παραρτήματος στο Σίδνεϊ, το Λύκειο Ελληνίδων έχει οργανώσει μεγαλοπρεπή δεξίωση στο Albert Palais, Leichhardt, με όμορφο ελληνικό περιβάλλον διαμορφωμένο από επαγγελματίες διακοσμητές για το Σάββατο 30 Απριλίου και ώρα 7.30 μ.μ.

Στο πλούσιο πρόγραμμα ψυχαγωγίας συμμετέχει η δημοφιλής σοπράνο, Πένι Παυλάκη, το χορευτικό συγκρότημα του Λυκείου με τον χοροδιδάσκαλο, Δημήτρη Παπαπέτρου, που θα χορέψουν κερκυραϊκούς και άλλους ελληνικούς χορούς, ενώ θα ακουστούν καντάδες και μουσικοί με λύρα και κρουστά. Στους χορούς θα συμμετάσχουν και κυρίες μέλη παλαιότερων χορευτικών συγκροτημάτων του Λυκείου, ενώ καθόλη την διάρκεια της δεξίωσης θα προβάλονται φωτογραφίες από τα 60 χρόνια δράσης. Για να κλείσετε τραπέζι μπορείτε να τηλεφωνήσετε στην Rozy Dorizos-Crosson 0410 579 365 ή στην Kathy Stovanovic 0417 282 239. Με την ευκαιρία, ο «Κόσμος» θα δημοσιεύσει αύριο αφιέρωμα στο Λύκειο Ελληνίδων με ιστορικές φωτογραφίες που απεικονίζουν την μεγάλη προσφορά του.

* Ξεκίνημα

Κατά την επίσκεψή μου στο Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς στην Ηπειρο, πέρσι τον Νοέμβριο, ο Κύπριος διευθυντής του, Παντελής Χαράλαμπος, μου έδειξε ανάμεσα στα πολλά και ιστορικά εκθέματα το παρακάτω χειρόγραφο με το ποίημα «Ξεκίνημα», του Περικλή Κακούρη, ηρωικού δασκάλου από το Μαργαρίτη, που έγραφε ποίηση με το ψευδώνυμο «Πελης Α-χερούσιος» και εκτελέστηκε από τους Γερμανούς το 1943:

«... όλοι μαζί κινήσαμε γι' αυτό το μονοπάτι...

Κι' εμείς τους περιμέναμε μες τα μισά του δρόμου.

Μάς είπαν πως ξεχάσθηκαν με μια Ιστορία φευγάτη,

δειλοί σταθήκαν κι' άβουλοι σκλάβοι θαρρώ ενός τρόμου.

Κι' εμείς οι άλλοι πήραμε βουβοί τη μαύρη στράτα

κι' ένας περνάει τον άλλον κι' άλλος στα πίσω μένει...

Και μάς μιλάει η Σιωπή: «Διαβάτη μου περπάτα»

και μέσα από Σταυρούς μαβιούς μι' ανηφορά ανεβαίνει.

Κουράστηκα... Σ' ένα Σταυρό μένω για ν' ανασάνω,
σκύβω, διαβάζω: «Διάβαινε έχουν περάσει κι' άλλοι...
Τραβώ για την ανηφοριά, Θε μου, για να πεθάνω,
ή ν' αγκαλιάσω κάπου εκεί άλλο Σταυρό και πάλι;»
Παραμυθιά 18-6-43

* Η έξοδος από το ισραηλινό άλλοθι

Επί μακρόν, η ισραηλοπαλαιστινιακή σύρραξη ήταν ο μεγάλος αντιπερισπασμός. Τον εκμεταλλεύονταν οι ανάξιοι Αραβες απολυταρχικοί άρχοντες, για να εκτρέπουν την προσοχή των φτωχών πληθυσμών. Κανείς από τους ηγέτες αυτούς δεν μπήκε στον κόπο να επισκεφτεί τη Δυτική Οχθη. Αξίωναν δικαιοσύνη για την παλαιστινιακή υπόθεση ενώ ποδοπατούσαν τη δικαιοσύνη στις χώρες τους. Τώρα οι Αραβες σκέφτονται τις δικές τους αδικίες. Με περισσό θάρρος λένε: «Φτάνει». Η μεγάλη αλλαγή έχει συντελεστεί στο αιχμαλωτισμένο μέχρι τώρα πνεύμα των Αράβων. Πρόκειται για ένα μεγάλο ταξίδι από την κουλτούρα της θυματοποίησης σε εκείνη της αυτοπεποίθησης, από την κουλτούρα της συνωμοσιολογίας σε εκείνη της δημιουργίας. Ενας μακρύς δρόμος από την οργή στην υπευθυνότητα, από την ταπείνωση στη δράση. Η αλλαγή δεν θα επιτευχθεί εν μια νυκτί και δεν θα είναι ανώδυνη, όμως οι Αραβες μπήκαν ήδη στο δρόμο της.

The New York Times

* Καλόο!

Ένας Ιρλανδός δουλεύει σε ένα σούπερ μάρκετ τού Λονδίνου στο τμήμα των αλλαντικών. Πάει ο πελάτης και του λέει:

- Κόψε μου ένα τέταρτο ζαμπόν.

Ξεκινάει ο Ιρλανδός και κόβει, κόβει, φτιάχνει έναν σωρό και ο πελάτης απορημένος του λέει:

- Φτάνει άνθρωπε μου, ένα τέταρτο σου είπα!.

Τότε ο Ιρλανδός απαντά:

- Το κατάλαβα, αλλά έχω ακόμα δέκα λεπτά να κόψω...!

Ακόμη ένα:

Πώς θα κάνουμε μια ξανθείά να γελάσει το Σαββατοκύριακο;

Τής λέμε το ανέκδοτο την Πέμπτη...